

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ

(αρ. φυλλ. 39)

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ

Ιούλιος 2012

ΦΥΓΕ ΑΠΟ ΚΟΝΤΑ ΜΑΣ

Ὁ Θεῖος Λυτρωτὴς καὶ Σωτὴρ τοῦ κόσμου περιήρχετο τὰς πόλεις καὶ τὰς κώμας κηρύσσων τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ καὶ θεραπεύων πάσαν νόσον καὶ ἀρρώστια εἰς τὸν λαόν. Κάποτε εἰσήλθε καὶ εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν

καὶ μόλις ἐπάτησαν τὰ ἄχραντα πόδια τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὴν περιοχὴν αὐτὴν ἔκανε θαῦμα σωτηρίας, ἀνακουφίσεως καὶ σωφροσύνης. Τὸν συνήντησαν δυὸ δαμονιζόμενοι καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἐθεράπευσε. Οἱ κάτοικοι τῶν Γεργεσηνῶν μόλις πληροφορήθηκαν τὴν θεραπεία τῶν δυὸ δαμονισμένων συμπατριωτῶν τους, ἔτρεξαν ἀμέσως πρὸς τὰ σύνορα τῆς πόλης τους, γιὰ νὰ συναντήσουν τὸν Χριστό. Μὲ ποῖο σκοπὸ ὅμως; Μήπως γιὰ νὰ εὐχαριστή-

σουν τὸν Χριστὸ γιὰ τὸ μεγάλο θαῦμα; Μήπως γιὰ νὰ τὸν παρακαλέσουν νὰ θεραπεύσει καὶ τοὺς ἄλλους ἀσθενεῖς τους; Μήπως γιὰ νὰ τὸν ἀκούσουν νὰ διδάσκει τὴν ἀλήθεια; Ὅχι. Γιὰ νὰ τὸν διώξουν βγῆκαν. Γιὰ νὰ τοῦ ποῦν, φύγε Χριστέ, ἀπὸ κοντά μας, γιατί μὰς ἔθιξες τὰ

παράνομα συμφέροντά μας. Μὰς πέταξες στὴ θάλασσα τοὺς χοίρους πὸν βοσκοῦσαμε παράνομα. Οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας στοὺς χοίρους βλέπουν τὴ συμβολικὴ εἰκόνα τῶν παθῶν μας. Ἔτσι λέμε κι' ἐμεῖς, πολλὰς φορὲς: Φύγε, Θεέ, ἀπὸ κοντά

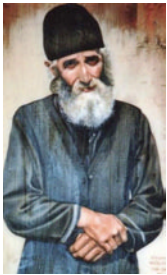
μας, γιατί μὰς θίγεις τὰ πάθη τῆς καρδιάς μας. Φύγε, Θεέ, ἀπὸ κοντά μας, γιατί ἐσύ μὰς λὲς νὰ μαθαίνουμε τὴ δικαιοσύνη στὴ Γῆ κι' ἐμεῖς προτιμοῦμε νὰ ἐφαρμόζουμε τὴν ἀδικία. Ἐσύ μὰς λὲς ν' ἀγαποῦμε ἀλλήλους, κι' ἐμεῖς μισοῦμε ἀλλήλους. Ἐσύ μὰς λὲς νὰ μὴν κατακρίνουμε, κι' ἐμεῖς καταδικάζουμε. Ἐσύ μὰς λὲς νὰ ἔχουμε πίστη, κι' ἐμεῖς ἔχουμε ὀλιγοπιστία. Ἐσύ μὰς λὲς «ἄνω σχῶμεν τὰς καρδιάς» κι' ἐμεῖς ἔχουμε κάτω τὶς καρδιές μας. Φύγε, λοιπόν,

ἀπὸ κοντά μας. Δὲν σὲ θέλει ἡ καρδιά μας. Καὶ ὁ Θεός, σεβόμενος τὴν ἐλευθερίαν μας, φεύγει. Φεύγει καὶ ρημάζουν οἱ πόλεις καὶ τὰ χωριά μας. Ρημάζουν οἱ σκέψεις μας, οἱ ἐπιστῆμες μας, ἡ παιδεία μας, ἡ πολιτικὴ μας, τὰ σπῖτια μας καὶ τὰ οἰκονομικά μας. Ρῆμαξε, ἀκόμη, κι'

αὐτὴ ἡ τυπικὴ καὶ ἀνούσια θρησκευτικότητά μας. Ὅταν φεύγει ὁ Θεὸς ὅλα ρημάζουν. Ἔρχεται ὁ πονηρὸς, πὸν εἶναι ὄλεθρος. Οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας λένε, ὅτι δαμονισμένοι δὲν εἶναι μόνο ὅσοι σπαράζουν ἀπὸ τὰ δαμόνια, ἀλλὰ καὶ ὅσοι παραχωροῦν τὴ σκέψη τους, τὴ θέλησή τους, τὴν ἐλευθερίαν τους στὸν πονηρὸ. Ὁ Χριστός, ὅμως, μπορεῖ νὰ μᾶς γλιτώσει ἀπὸ τὸν ὄλεθρο τοῦ πονηροῦ. Ἀρκεῖ νὰ βγοῦμε ἀπὸ τὰ σύνορα τῶν παθῶν μας καὶ νὰ τὸν παρακαλέσουμε νὰ μείνει κοντά μας. Ἀρκεῖ νὰ τοῦ ποῦμε: Χριστέ μας, ἔλα πάλι κοντά μας. Ἐσὺ εἶσαι ἡ ἐλπίδα μας, ἡ ζωὴ μας καὶ ἡ χαρὰ μας. Ἀδελφοί μου μὴ διώχνουμε τὸ Θεὸ ἀπὸ κοντά μας. Κίνδυνος θάνατος.

ΑΓΩΝΙΣΤΑΙ ΟΧΙ ΘΑΥΜΑΣΤΑΙ

Ὁ Γέροντας Παΐσιος ἐπικοινωνώντας καθημερινὰ μὲ πολλοὺς ἀνθρώπους καὶ ἀντιμετωπίζοντας τὰ πνευματικὰ τους προβλήματα, εἶχε διαπιστώσει ὅτι οἱ περισσότεροι χριστιανοὶ δὲν ἦταν ἀγωνιστές, γι' αὐτὸ καὶ ζητοῦσε νὰ ἀλλάξουν τακτικὴ. Ἔλεγε: «Πρέπει νὰ εἴμαστε ἀγωνιστές καὶ ὄχι μόνο θαυμαστές. Δὲν ὠφελεῖ νὰ θαυμάζουμε μόνο τοὺς Ἁγίους, χρειάζεται νὰ μποῦμε στὸ στάδιο, νὰ ἀνασκουμπωθοῦμε καὶ νὰ παλαίψουμε. Πολλοὶ συνηθίζουν νὰ κάθονται ἀναπαυτικὰ στὶς πολυθρόνες, νὰ τρῶνε πασατέμπο καὶ νὰ χειροκροτοῦν, χωρὶς νὰ ἀγωνίζονται. Ἔτσι δὲν γίνεται προκοπή». Εἶναι γνωστὸ ὅτι ὁ ἴδιος ὁ π. Παΐσιος ἦταν ἀγωνιστὴς καὶ δὲν συμβιβάζοταν μὲ τὸν κόσμο. Δὲν ἦταν θεωρητικὸς, οὔτε λόγιος,

ἀλλὰ ὁ πρακτικὸς μοναχὸς, πὸν ὄ,τι γνώριζε καὶ ἔλεγε στοὺς ἐπισκέπτες του στηριζόταν στὴν ἀσκητικὴ του ἐμπειρία καὶ στὴ φώτιση τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτὸ καὶ ἦταν πειστικὸς. Οἱ ἀνθρώποι ζητοῦσαν τὴν κατὰ Θεὸν σοφία του, ὄντας ὁ ἴδιος ἀπόφοιτος τοῦ δημοτικοῦ σχολείου. Τὸ ὑπαίθριο ἀρχονταρῖκι τῆς Παναγούδας ἦταν τὸ μεγάλο σχολεῖο τῆς εὐσέβειας. Καὶ εἶχαν περάσει ἀπὸ ἐκεῖ, χιλιάδες ἀνθρώποι.

ΠΡΟΨΟΥΝ ΝΕΟΠΟΧΙΤΙΚΕΣ ΕΟΡΤΕΣ

Οἱ μεγάλες ἐορτὲς τῆς Χριστιανοσύνης προκαλοῦν, ὡς φαίνεται, σοβαρὴ πνευματικὴ ἀλλεργία στοὺς χριστιανομάχους, οἱ ὅποιοι κάνουν ὄ,τι μποροῦν, γιὰ νὰ τὶς ὑποβαθμίσουν καὶ στὸ τέλος νὰ τὶς καταργήσουν. Οἱ προθέσεις τούς μας θυμίζουν τὰ μαῦρα χρόνια τοῦ κομμουνισμοῦ στὶς χῶρες τοῦ ἄλλοτε φρικτοῦ «παραπετάματος», ὅπου φρόντιζαν τὰ καθεστῶτα νὰ εἶναι ἐργασίες οἱ ἡμέρες τῶν μεγάλων Ἐορτῶν (Πάσχα, Χριστούγεννα, Θεοφάνεια, Πεντηκοστή, μνήμες τοπικῶν Ἁγίων κ.λ.π.) ὥστε νὰ μὴ μποροῦν οἱ πιστοὶ νὰ τὶς ἐορτάζουν. Οἱ νεοταξίτες εἶδαν τὸ οἰκτρὸ ἀποτέλεσμα τῶν τιτάνιων ἀγῶνων τῶν μαρξιστοκομμουνιστῶν καὶ γι' αὐτὸ ἀλλάξαν «ρότα». Θέσπισαν τὶς λεγόμενες παγκόσμιες «ἐορτὲς» μὲ στόχο, ὀλίγον κατ' ὀλίγον, νὰ ἀτονήσουν οἱ χριστιανικὲς ἐορτὲς καὶ νὰ ἀντικατασταθοῦν ἀπὸ αὐτές! Ἔτσι, ἐδῶ καὶ χρόνια θεσπίστηκαν παγκόμιες «ἐορτὲς», ὅπως ἡ «παγκόσμια ἡμέρα τῆς γυναίκας», ἡ «παγκόσμια ἡμέρα τοῦ νεοῦ», ἡ «παγκόσμια ἡμέρα τῆς υγείας», ἡ «παγκόσμια ἡμέρα ὕπνου» κ.λ.π. Ἐπίσης ἔχουν καθιερωθεῖ καὶ «ἐθνικὲς» παρόμοιες «ἐ-

ορτές» ὅπως «έορτή τοῦ κρασιοῦ», «έορτή τῆς σαρδέλλας», «έορτή τοῦ σκόρδου», «έορτή τῆς τσιγαρίδας», κ.λ.π. Πιδ χυδαῖοι εἶναι οἱ ἐτήσιοι «έορτασμοὶ τοῦ ἀγγουσιάτικου φεγγαριοῦ», τῶν «ἠλιοστασίων», «τῆς μάνας γῆς», κ.λ.π. οἱ ὁποῖοι ἔχουν καθερωθεῖ ἀπὸ τοὺς νεοπαγανιστὲς καὶ στοὺς ὁποίους δίνεται μεγάλη δημοσιότητα. Θεωροῦμε ὅτι ὁ πόλεμος κατὰ τῆς ἀγίας μας Ἐκκλησίας εἶναι σφοδρὸς καὶ πολυμέτωπος. Εἶναι ὀλοφάνερο πὼς ὁ διάβολος, δίνει μαζί μὲ τὰ ἐπὶ Γῆς ὄργανά του, τὴν ὕστατη μάχη του κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν πιστῶν, στὶς ἀποκαλυπτικὲς ἔσχατες ἡμέρες ποὺ διάγουμε στὸν 21ο αἰῶνα. Γι' αὐτὸ εἶναι ἀνάγκη νὰ συνειδητοποιήσουμε τὴν ἀνάγκη σθεναρῆς ἀντίστασής μας κατὰ τοῦ «ἄρχοντος τοῦ κόσμου τούτου». Νὰ ματαιώσουμε τὰ σχέδια τῶν ἐπὶ γῆς σκοτεινῶν ὀργάνων του, γιὰ τὴ δόξα τοῦ Παναγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ καὶ τῆ σωτηρία τῆ δικῆ μας. Ἡ Ὁρθοδοξία μας κάθε ἡμέρα, εἶναι γεμάτη ἀπὸ έορταζόμενους Ἁγίους καὶ ἡ Ἑλλάδα μας κάθε ἡμέρα εἶναι γεμάτη ἀπὸ έορταζόμενους ἡρωες τῆς Πατρίδος μας. Καλὸ εἶναι νὰ μὴν ἀκολουθοῦμε τοὺς Εὐρωπαίους ποὺ δὲν ἔχουν οὔτε Ἁγίους, οὔτε Ἡρωες καὶ προσπαθοῦν νὰ δημιουργοῦν «έορτές», ὅπως τὴν «ἡμέρα τῆς γάτας», «τὴν ἡμέρα τοῦ σκύλου» κ.λ.π.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΝΟΜΙΑΚΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΜΟΥΣΟΥΛ- ΜΑΝΩΝ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μὲ ἐπίσημον ἀνακοίνωσίν της ἐγνωστοποίησε εἰς τὸν λαόν, ὅτι ἡσχολήθη μὲ τὴν τροπολογία, τὴν ὁποῖαν προώθησεν εἰς τὴν βουλήν (παραμονὰς ἐκλογῶν) ὁ ὑπουργὸς

ἀναπληρωτῆς Περιβάλλοντος κ. Σηφουνάκης, συμφώνως πρὸς τὴν ὁποῖαν ἀπαλλάσσονται οἱ Μουσουλμάνοι τῆς Θράκης ἀπὸ τὸ πρόστιμο διὰ τὰ αὐθαίρετα εἰς ποσοστὸν 80%. Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἡσχολήθη μὲ τὴν τροπολογία μετὰ ἀπὸ ἔγγραφο, τὸ ὁποῖον ἀπέστειλαν πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας κ. Παπούλιαν καὶ τὸν Πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κ. Λουκᾶν Παπαδημιον τονίζοντες μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς: «Ἐὰν αὐτὴ ἡ τροπολογία βρεῖ ἐφαρμογή, τότε χάνεται κάθε αἴσθησι ἰσονομίας καὶ ἰσοπολιτείας. Σὲ μιὰ ἐποχὴ ποῦ ἡ κομματοκρατία καταβαράθρωσε τὴν ὑπόληψι τοῦ Ἑλληνα καὶ βύθισε τὴν οἰκονομία στὰ τάρταρα καὶ τὸν λαὸ σὲ ὀλοένα καὶ διογκούμενη ἐξαθλίωσι, ἀντὶ γιὰ πολιτικὲς δικαιοσύνης καὶ ἀλληλεγκυῆς οἱ κρατοῦντες περνοῦν νομοσχέδια ποῦ παγιώνουν τὸ αἶσθημα τῆς ἀδικίας, μὴ ἀναλογιζόμενοι τίς συνέπειες καὶ μάλιστα σὲ μιὰ εὐαίσθητη καὶ ἀκριτικὴ περιοχὴ ὅπως ἡ Θράκη μας». Ὁ Σέβ. Μητροπολίτης Αἰγιαλείας καὶ Καλαβρύτων κ. Ἀμβρόσιος σχολιάζων τὴν 5ην Μαΐου τὴν στάσιν τοῦ κ. Σηφουνάκη ἔγραψε τὰ ἀκόλουθα εἰς τὸ προσωπικόν του ἱστολόγιον (στὸ ἴντερνετ): «Ὁ κ. Σηφουνάκης εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐπεὶ μὲ τὴν τροπολογία του ἀδικεῖ τοὺς Ἕλληνες πολίτες ὄχι μόνο τῆς περιοχῆς, ἀλλὰ καὶ ὀλόκληρῆς τῆς Χώρας! Οἱ Μουσουλμάνοι λοιπὸν τῆς Ἑλλάδος εἶναι οἱ προνομιούχοι! Ἐμπρὸς λοιπὸν Ἑλληνα ραγιά, Ἑλληνα σκλάβε, δούλευε καὶ μὴ μιᾶς! Κορόϊδο ραγιά δούλευε, «σκάσε καὶ πλήρωνε», ὅπως θὰ σοῦ ἔλεγε ὁ κ. Σηφουνάκης, ἂν ἦσουν ἀπροστά του! Τὴν ἔνδοξη καὶ ἡρωικὴ Ἑλλάδα τὴν ἔκαναν μπανανά!»

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ
ΑΓΙΟΥ ΡΑΦΑΗΛ
ΑΝΩ ΣΟΥΔΙ - ΜΑΡΑΘΩΝΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 23 ΙΟΥΛΙΟΥ 2012

Απόγευμα: Μέγας Πανηγυρικός Έσπερινός
7.30 μ.μ. Λιτανεία Ίερῶς Εἰκόνας
καὶ Ἀρτοκλασία

ΤΡΙΤΗ 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 2012

Πρωί: Ὅρθρος καὶ Θεία Λειτουργία
7.30 - 10.30 π.μ.

Απόγευμα: Παράκλησις εἰς τὸν Ἅγιο Ραφαήλ
7.30 μ.μ. καὶ Προσκύνησις τεμαχίου Ἁγίου
Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Ραφαήλ.

**Οἱ Ἱερῆς Ἀκολουθίες θὰ τελεσθοῦν
στὸν νέο-ανεγερθέντα Ἱερὸ Ναὸ
τῶν Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης.**

Θα ήθελα να σᾶς γράψω τὸ θαῦμα πού μου ἔκανε ὁ Ἅγιος Ραφαήλ. Εἶμαι ἡ Ἐλένη Χ. ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρεια Ἡμαθίας. Τὸ Νοέμβριο τοῦ 2011 μαθαίνω ἀπὸ τὸν γυναικολόγο μου ὅτι εἶμαι ἔγκυος στὸ δεύτερο παιδάκι μου. Μοῦ εἶπε ὁ γιατρὸς ὅτι πρέπει νὰ πάω τὸν ἄλλο μῆνα, δηλαδή τὸν Δεκέμβριο, νὰ ἀκούσουμε τὴν καρδούλα τοῦ μωροῦ. Περνάει ὁ καιρὸς καὶ ἦρθε ἡ μέρα πού πρέπει νὰ κάνουμε τὸν ὑπέρηχο, νὰ ἀκούσουμε τὴν καρδούλα τοῦ μωροῦ. Πάμε στὸν γιατρό, μὲ βάζει στὸν ὑπέρηχο, βλέπει ἀπὸ ἐδῶ, βλέπει ἀπὸ ἐκεῖ, τίποτα. Ὁ σάκος πολὺ πιδὲ μεγάλος ἀπὸ τὴν πρώτη φορᾶ, ἀλλὰ ἄδειος. Δὲν φαίνεται τίποτα. Ἐγὼ καὶ ὁ ἄντρας μου παγώνουμε. Ἀκοῦμε τὸν γιατρὸ νὰ μᾶς λέει ὅτι δὲν ἀκούει τὴν καρδούλα τοῦ μωροῦ καὶ δὲν βλέπει ἔμβρυο. Μᾶς φωνάζει στὸ γραφεῖο του καὶ μᾶς λέει ὅτι πρέπει νὰ κάνω τὸν καθαρισμό, δηλαδή ἀπόξεση, γιὰ νὰ μὴν μείνουν ὑπολείμματα στὴ μήτρα, γιατί εἶναι ἐπικίνδυνο, μπορεῖ νὰ προκληθεῖ σηψαιμία καὶ θάνατος. Ἦταν ἡμέρα Τρίτη ὅταν ἔγιναν ὅλα αὐτά. Μᾶς κλείνει ραντεβού γιὰ τὴν Παρασκευὴ (3 μέρες μετὰ). Ἐμεῖς αὐτὲς τὶς ἡμέρες ἤμασταν πολὺ στεναχωρημένοι. Παίρνω, λοιπόν, τηλεφῶνο ἕναν ἀπὸ τοὺς πατέρες τῆς Ἀδελφότητος τοῦ Ἁγίου Ραφαήλ στὸ Ἄνω Σούλι Μαραθῶνος, τὸν ὁποῖο γνωρίζω τηλεφωνικὰ καὶ μὲ στήριξε μὲ

τὰ καλά του λόγια, μὲ τὶς εὐχὲς καὶ τὶς προσευχὲς του. Γεμάτη πόνο τοῦ ἐξιστόρησα ὅσα συνέβησαν καὶ τὸν παρακάλεσα νὰ προσευχηθεῖ γιὰ μένα καὶ τὸ μωρό μου. Ἐκεῖνος μου ἔδωσε θάρρος καὶ δύναμη. Μοῦ εἶπε νὰ μὴν ἀπελπίζομαι, ἀλλὰ νὰ ἔχω πίστη τὸ Θεὸ καὶ τοὺς Ἁγίους. Μοῦ εἶπε ὅτι θὰ προσευχηθεῖ, ἀλλὰ νὰ προσευχηθῶ καὶ γῶ, νὰ παρακαλέσω τὸν Ἅγιο Ραφαήλ νὰ ἀναλάβει τὴν κατάσταση καὶ νὰ λέω στὸν Ἅγιο Ραφαήλ: «Ἄγιε Ραφαήλ, προχώρα ἐσὺ μπροστὰ καὶ ἐγὼ σ' ἀκολουθῶ!». Αὐτὸ καὶ ἔκανα. Ἐρχεται ἡ Παρασκευὴ καὶ πάμε στὸν γιατρὸ

νὰ κάνω τὴν ἐπέμβαση (δὲν παύει νὰ εἶναι χειρουργεῖο). Φτάνουμε στὸ ἰατρεῖο. Ὁ γιατρὸς εἶναι πάνω στὰ χειρουργεῖα, γιατί ἔχει μιὰ γέννα. Μόλις τελειώνει θὰ ἀνέβαινα καὶ ἐγὼ νὰ κάνω τὴν ἀπόξεση.

Περίμενα λίγη ὥρα μαζί μὲ τὸν ἄντρα μου καὶ μὲ μιὰ φίλη μας. Χτυπάει τὸ τηλέφωνο εἶναι ὁ γιατρός μου καὶ ρωτᾷ τὴν ὑπάλληλό του ἂν ἔχω ἔρθει καὶ τοῦ λέει ὅτι εἶμαι στὸ ἰατρεῖο του καὶ εἶμαι ἔτοιμη νὰ ἀνέβω πάνω γιὰ τὴν ἐπέμβαση. Τότε ὁ γιατρὸς τῆς λέει νὰ περιμένω νὰ μὲ ξαναδεῖ, προκειμένου νὰ μοῦ φύγει κάθε ἀμφιβολία, καὶ μετὰ νὰ γίνει ἡ ἐπέμβαση. Κατεβαίνει ὁ γιατρός, μὲ φωνάζει καὶ μὲ βάζει στὸν ὑπέρηχο. Ὁ ἄντρας μου, σίγουρος ὅτι δὲν ὑπάρχει μωρό, κάθετα ἔξω καὶ μὲ περιμένει. Βάζει ὁ γιατρός τὸ μηχανήμα καὶ τί νὰ δεῖ!

Θεέ μου, την καρδούλα να χτυπάει κανονικά και τὸ ἔμβρυο, τὸ ὁποῖο τὸ ἔβλεπα και ἐγώ!! Ὁ γιατρός τὰ ἔχασε. Μὲ ξαναεἶδε 2-3 φορές. Βγαίνει ἔξω σαστισμένος, πάει στὸν ὑπολογιστή του νὰ δεῖ τὸ ἱστορικό μου (ποῦ νὰ ἤξερε ὅτι εἶχε βάλει ὁ Ἅγιος Ραφαὴλ τὸ χέρι Του). Μετὰ ἀπὸ λίγο ἔρχεται μέσα στὸν ὑπέρηχο, φωνάζει και τὸν ἄντρα μου και μὰς ἀνακοινώνει ὅτι ἡ ἐπέμβαση δὲν μπορεῖ νὰ γίνει, γιατί ὑπάρχει μωράκι και μάλιστα χτυπάει κανονικότατα ἡ καρδούλα του. Ἡ χαρά μας ἦταν τόσο μεγάλη ποῦ δὲν περιγράφεται μὲ λόγια. Ἦμασταν πανευτυχεῖς. Μὲ τὸ ποῦ φύγαμε ἀπὸ τὸν γιατρὸ ἡ πρώτη σκέψη ποῦ εἶπα στὸν ἄντρα μου και τὴν φίλη μας ἦταν νὰ πάω νὰ ἀνάψω ἓνα κεράκι στὸν Ἅγιο Ραφαὴλ. Εὐχαριστήσαμε τὸν Ἅγιο Ραφαὴλ μέσα ἀπὸ τὴν καρδιά μας για τὸ θαῦμα ποῦ μας ἔκανε. Εἶναι ὁ προστάτης μου Ἅγιος, ὅπως εἶναι και ὁ Ἀρχάγγελος Μιχαὴλ και ἡ Παναγία μας. Μὰς βοηθάει καθημερινὰ μὲ τὴν παρουσία Του. Θὰ Τὸν εὐχαριστῶ σὲ ὅλη μου τὴ ζωὴ! Εὐχαριστῶ για ὅλα Ἄγιέ μου Ραφαὴλ!

Σημείωση: Ὁ Ἅγιος Ραφαὴλ, ἐκτὸς ἀπὸ προστάτης τῶν ἀσθενῶν, εἶναι και προστάτης τῶν ἐγκύων. Ὅπως πολλὲς γυναῖκες τὸ ἔχουν βιώσει και συχνὰ τοὺς τὸ ἀποκαλύπτει ὁ ἴδιος ὁ Ἅγιος Ραφαὴλ σὲ ὄνειρο, προτρέποντάς τις νὰ Τὸν ἐπικαλοῦνται για νὰ προστατεῦει και ἐκεῖνες και τὰ παιδιὰ ποῦ κυοφοροῦν και νὰ τις βοηθᾶ νὰ ἔχουν καλὴ γέννα.

ΜΙΑ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Τὸ ὄνομά του ἦταν Φλέμινκ, και ἦταν ἓνας φτωχὸς Σκωτσέζος ἀγρότης. Μιὰ ἡμέρα, καθὼς προσπαθοῦ-

σε νὰ βγάλει τὸν ἄρτο τὸν ἐπιούσιον για τὴν οἰκογένειά του, ἄκουσε μιὰ κραυγὴ ποῦ καλοῦσε σὲ βοήθεια, ἀπὸ ἓνα κοντινὸ τέλμα. Παράτησε τὰ ἐργαλεῖα του και ἔτρεξε στὸ τέλμα. Ἐκεῖ, βυθισμένο μέχρι τὴ μέση του, σὲ μαῦρο βόρβορο, βρισκόταν ἓνα τρομοκρατημένο ἀγόρι, φωνάζοντας και παλεύοντας νὰ ἀπελευθερώσει τὸν ἑαυτό του. Ὁ Ἀγρότης Φλέμινκ ἔσωσε τὸ παλληκάρι ἀπὸ αὐτὸ ποῦ θὰ μπορούσε νὰ εἶναι ἓνας ἀργὸς και τρομερὸς θάνατος. Τὴν ἐπόμενη μέρα, μιὰ κομπὴ ἄμαξα σταμάτησε στοῦ Σκωτσέζου τὴ φτωχικὴ ἀγροικία. Ἐνας κομπὰ ντυμένος εὐγενὴς κατέβηκε κάτω και συστήθηκε ὡς ὁ πατέρας τοῦ παιδιοῦ ποῦ ὁ Ἀγρότης Φλέμινκ εἶχε σώσει. «Θέλω νὰ σὲ ἀνταμείψω», εἶπε ὁ εὐγενὴς. «Ἐσώσες τὴ ζωὴ τοῦ υἱοῦ μου». Ὅχι, δὲν μπορῶ νὰ δεχτῶ ἀμοιβὴ για ὅ,τι ἔκανα, ἀπήντησε ὁ Σκωτσέζος ἀγρότης ἀποκρούοντας τὴν προσφορά. Τὴν ἴδια ἀκριβῶς στιγμὴ, ὁ ἴδιος ὁ υἱὸς τοῦ ἀγρότη βγήκε στὴν πόρτα τῆς οἰκογενειακῆς καλύβας. «Αὐτὸς εἶναι ὁ υἱὸς σου;», ρώτησε ὁ εὐγενὴς. «Ναί!», ἀπάντησε μὲ περηφάνεια ὁ ἀγρότης. «Θὰ σοῦ κάνω μιὰ συμφωνία. Ἄφησε μὲ νὰ τοῦ παράσχω τὸ ἐπίπεδο μόρφωσης ποῦ ὁ ἴδιος ὁ υἱὸς μου θὰ ἀπολαύσει. Ἄν τὸ παλληκάρι εἶναι ἔστω και λίγο σὰν τὸν πατέρα του, τότε δίχως ἀμφιβολία θὰ μεγαλώσει ὥστε νὰ γίνει ἓνας ἄντρας για τὸν ὁποῖο και οἱ δυὸ θὰ καμαρώνουμε». Καὶ αὐτὸ ἔκανε. Ὁ υἱὸς τοῦ Ἀγρότη Φλέμινκ παρακολούθησε τὰ πλέον καλύτερα σχολεῖα και ἐν καιρῶ, ἀπεφοίτησε ἀπὸ τὴν ἱατρικὴ Σχολὴ τοῦ Νοσοκομείου Ἁγίας Μαρίας στὸ Λονδίνο, και προχώρησε στὸ νὰ γίνει γνωστὸς σὲ ὀλόκληρο τὸν κόσμο ὡς ὁ πασίγνωστος Σερ Ἀλεξάντερ Φλέμινκ,

αὐτὸς ποὺ ἀνεκάλυψε τὴν Πενικιλί-
νη. Χρόνια ἀργότερα, ὁ ἴδιος ὁ υἱὸς
τοῦ εὐγενοῦς ποὺ σώθηκε ἀπὸ τὸν
βάλλο χτυπήθηκε ἀπὸ πνευμονία. Τί
τοῦ ἔσωσε τὴ ζωὴ αὐτὴ τὴ φορὰ; Ἡ
πενικιλίνη. Δι' αὐτὸ ἀγαπητὴ ἀδελ-
φὲ: Δούλευε ὡσὰν νὰ μὴν χρειάζε-
σαι τὰ χρήματα - Ἀγάπα ὡσὰν νὰ
μὴν ἔχεις πληγωθεῖ ποτὲ - Ζῆσε σὰν
ὁ Παράδεισος νὰ εἶναι στὴ Γῆ.

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Ἄλλη μιά ἀπόδειξη καταπέλτης ἀπὸ
τὴν πλευρὰ τῆς ἐπιστήμης, γιὰ αὐ-
τοὺς ποὺ ἀμφισβητοῦν ἀκόμη καὶ
τὴν ὑπαρξὴ τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ
Χριστοῦ ὡς ἱστορικοῦ προσώπου.
Ὅπως μας πληροφορεῖ ἡ ἱστοσελίδα
«agioritikonima.gr» «Ἡ σταύρωση
καὶ ὁ θάνατος τοῦ Χριστοῦ πάνω
στὸ Σταυρὸ συνέβησαν τὴν Παρα-
σκευὴ 3 Ἀπριλίου τοῦ 33ου ἔτους
μετὰ Χριστόν. Αὐτὸ ὑποστηρίζουν
Ἀμερικανοὶ καὶ Γερμανοὶ γεωλόγοι
βάσει τῆς ἀνάλυσης τῆς σεισμικῆς
δραστηριότητος στὴν περιοχὴ τῆς
Νεκρᾶς Θάλασσας. Οἱ εἰδικοί συνέ-
κριναν τὰ σεισμολογικὰ δεδομένα μὲ
τὸ κείμενο τῆς Καινῆς Διαθήκης καὶ
τις ἀστρονομικὲς παρατηρήσεις καὶ
προσδιόρισαν τὴν ἀκριβῆ ἡμερομη-
νία θανάτου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἄ-
φοῦ λοιπὸν ὑπάρχει ταύτιση ἐπι-
στημονικῶν δεδομένων μὲ τὰ κείμε-
να τῆς Καινῆς Διαθήκης σὲ πλῆθος
ἀπὸ ἔρευνες ποὺ ἔχουν δεῖ τὸ φῶς
τῆς δημοσιότητας, ποῖος νοήμων ἄν-
θρωπος μπορεῖ νὰ συνεχίσει νὰ ἀμφι-
σβητεῖ τὴν ὑπαρξὴ τοῦ Θεανθρώπου;

ΤΑΠΕΙΝΟΤΗΣ ΜΕΣΑ ΕΙΣ ΤΟ ΝΑΟ

Ὅταν εἰσερχόμεθα εἰς τὸν Ναὸν
πρέπει νὰ ἔχουμε μεγάλη εὐλάβεια.
Παλαιότερα ἡ κεντρικὴ πόρτα ἦταν
χαμηλὴ καὶ ἔπρεπε νὰ σκύψης γιὰ νὰ

εἰσέλθεις εἰς τὸν ναὸν καὶ σοῦ ἔπεν-
θύμιζε ὅτι ὁ τόπος εἶναι Ἱερὸς καὶ
πρέπει νὰ εἶσαι ταπεινός. Ἄφοῦ ἀνά-
ψουμε τὸ κεράκι μας μὲ προσευχὴ,
χωρὶς σχόλια καὶ κουβέντες (μὴν μοῦ
τὸ σβήσετε. Τὸ ἔχω ταμῆνο κ.λ.π.)
προσκυνοῦμε τὶς Ἱερὰς Εἰκόνας. Ἐὰν
ἡ εἰκόνα εἶναι ὀλόσωμη προσκυνοῦ-
με εἰς τὰ πόδια τοῦ Ἁγίου ἢ τῆς Ἀ-
γίας. Ἐὰν ἡ εἰκόνα εἶναι μέχρι τῆ μέ-
ση, προσκυνοῦμε τὸ χεῖρ τοῦ Ἁγίου
ἢ τῆς Ἀγίας. Καὶ οἱ μὲν ἄνδρες πη-
γαίνουν πάντοτε εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ
Ναοῦ, αἱ δὲ γυναῖκες πάντοτε ἀρι-
στερὰ τοῦ Ναοῦ. Εἶτε εἶναι γεμάτος
ὁ Ναός, εἶτε εἶναι ἄδειος. Κατὰ τὴν
διάρκεια τῆς Ἀκολουθίας δὲν ὀμι-
λοῦμε, οὔτε καλημέρα δὲν λέμε, ἀλ-
λὰ μὲ τὸ νεῦμα τῆς κεφαλῆς χαιρετί-
ζουμε τὸν ἀδελφόν μας καὶ τὴν ἀδελ-
φὴν μας. Ἐπίσης, ὅταν ἔχουμε ἓνα
κάθισμα μὴν ξεχνᾶμε ὅτι δὲν εἶναι
δικό μας, ἀλλὰ τὸ ἀλλάζουμε γιὰ νὰ
καθίσῃ καὶ ὁ ἀδελφός μας καὶ ἔτσι
δείχνουμε εἰς τὸν Πανάγαθο Θεὸ
τὴν ἀδελφосύνην μας. Πότε κάνουμε
τὸ σταυρὸ μας; Ὅταν ἀκοῦμε γιὰ
Ἅγιο, Ἁγία, Παναγία, Χριστό, Δό-
ξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύ-
ματι, Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Εἰς τὸ Ἅγιος ὁ
Θεός, ὅταν ὁ ἱερεὺς μας θυμιάζει δὲν
κάνουμε τὸ σταυρὸ μας, ἀλλὰ μί-
α ὑπόκλιση. Τὴν ὥρα τῆς Θείας Κοι-
ωνίας θὰ πρέπει νὰ προσέχουμε
πάρα πολὺ. Πρῶτον πρέπει νὰ ἔ-
χουμε πάρη τὴν ἄδεια ἀπὸ τὸν ἐξο-
μολόγο, ἀλλιῶς δὲν ἐπιτρέπεται νὰ
κοινωνήσουμε. Δεύτερον θὰ πρέπει
νὰ εἴμαστε σὲ σειρὰ καὶ ὄχι μπου-
λούκι. Ὁ ἓνας πίσω ἀπὸ τὸν ἄλλο
καὶ ἐὰν εἶσαι ταπεινὸς δὲν θὰ πᾶς
πρῶτος ἀλλὰ τελευταῖος. Ὅταν
πλησιάζουμε νὰ κοινωνήσουμε νοε-
ρὰ προσευχόμεθα «Κύριε συγχώρη-
σον τὸν ἀνάξιον δούλον σου». Ὅ-

ταν φθάσει ή σειρά μας νά κοινωνήσουμε, ἀναφέρουμε τὸ ὄνομά μας καὶ ἀνοίγουμε καλὰ τὸ στόμα μας, γιὰ νὰ μὴν τυχὸν πέσει Θεία Κοινωνία κάτω. Ἐπειτα ἐπιστρέφουμε ἡσυχᾶ καὶ ἀθόρυβα εἰς τὴν θέσιν μας. Πρέπει νὰ γνωρίζουμε ὅτι τὸ ἀντίδωρο θὰ τὸ πάρουμε εἰς τὸ τέλος ὅταν ὁ ἱερεὺς κάνει τὴν ἀπόλυσιν μὲ τὸ «Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν...» καὶ πάλι μὲ σειρά καὶ εὐλάβεια χωρὶς νὰ συζητοῦμε. Θὰ λάβουμε τὸ ἀντίδωρο ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ ἱερέως, τὸ ὁποῖο καὶ θὰ ἀσπασθοῦμε καὶ θὰ φάμε τὸ ἀντίδωρο προσεκτικὰ γιατί δὲν ἐπιτρέπεται νὰ πέση οὔτε ἓνα ψιχουλάκι, γιατί εἶναι ἁγιασμένο. Ὅρισμένοι ἔχουν συνήθεια νὰ παίρνουν ἕξι ἑπτὰ κομμάτια ἀντίδωρο γιὰ ὅλη τὴν ἑβδομάδα. Τὸ ἀντίδωρο δὲν εἶναι γιὰ χόρταση. Θὰ πάρης ἓνα κομματάκι πού θὰ σοῦ δώσει ὁ ἱερεὺς καὶ ἀπὸ αὐτὸ κάθε μέρα θὰ παίρνης νηστικὸς ἓνα κομματάκι γιὰ εὐλογία. Ἔτσι ἄς συμπεριφερόμεθα. Μὲ εὐλάβεια, ταπείνωση καὶ ἀγάπη. Γιατί ὁ Χριστιανὸς φαίνεται καὶ ἀπὸ τὶς

πὶ μικρὲς πράξεις. Ἀπὸ τὶς κινήσεις καὶ ἀπὸ τὰ λόγια του καὶ τὸ πῶς στέκεται καὶ τὸ πῶς κοιτάει καὶ πῶς μιλάει καὶ δὲν πρέπει νὰ μᾶς διαφεύγει ὅτι δὲν ἀρκεῖ νὰ πηγαίνομε στὴν Ἐκκλησία, ἀλλὰ στὴν Ἐκκλησία ὅταν θὰ πᾶμε θὰ πρέπει νὰ συναντήσομε καὶ νὰ κοινωνήσομε μὲ τὸ Θεό, τοὺς Ἁγίους, τοὺς Ἀγγέλους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀδελφούς μας μὲ τὴν συγκέντρωση στὴν προσευχὴ καὶ τὴν ἀγάπη, ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ. Μακάρι νὰ τὸ πετύχομε...

ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ

Ἡ «ἀτομικὴ ἄσκηση» ἀπὸ μόνη της δὲν θὰ «καθορίσει τὴ θέση μας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ» (Α΄ Κορ. 8, 8) Χρειαζέται ταυτόχρονα καὶ κάτι παραπάνω: προσοχὴ στὶς ἀνάγκες τῶν ἄλλων, στὶς ἀνάγκες τῆς κοινότητος, στὴν ἀνάγκη νὰ θέσομε κάθε γνώση μας, κάθε ἀντίληψή μας, κάθε ὑλικὸ καὶ πνευματικὸ ἀγαθὸ μας στὴν ὑπηρεσία τῶν ἄλλων. Διότι μέσα στὸ δικό τους πρόσωπο εἶναι πού κρύβεται ὁ Χριστός.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ

Κάθε Κυριακὴ

Ὁρθρος - Λειτουργία 7.30 - 10.15 π.μ.

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ

**Κάθε ἡμέρα ἀνοικτὰ
Ἐκτὸς**

1.00 - 5.00 τὸ μεσημέρι κλειστὰ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ

**καὶ προσκύνησις Τεμαχίου
Ἁγίου Λειψάνου**

Κάθε Τετάρτη στὶς 7.30 μ.μ.

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ - Μηνιαῖο Ἐνημερωτικὸ Δελτίο

Ἰδιοκτήτης: Ἀδελφότης Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς «Ὁ Ἅγιος Ραφαήλ»

Ἔδρα: Ἄνω Σούλι Μαραθῶνος, **Ἰστοσελίδα:** www.agiosrafael.gr

Ἐκδότης-Δι/ντής: π. Ραφαήλ Ἀλιπαριμάκης, τηλ. 22940-61151 καὶ 6979835185,

e-mail: p.rafael@agiosrafael.gr - Ἐπιστολές, ἐμβάσματα ἢ προαιρετικὲς

συνδρομὲς ἀποστέλλονται εἰς δ/νση: π. Ραφαήλ, Τ.Θ. 7, Τ.Κ. 19007 Μαραθῶνα.